Ч. 282. Субота 28 (15) грудня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложеним оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Мирові переговори. — Грецко-турецка війна. — Голоси праси про теперішне положене.

Мимо проволоки, яку спричинили турецкі відпоручники, замітний був на суботнішнім засіданю як найбільше приязний настрій. Відпоручники балканьского союза бажають горячо перейти до мериторичних нарад. На тім засіданю дано виразно до зрозуміня, що проволоки мусять устати. Відпоручники балканьских держав заявили представителеви бюра Райтера, що они дуже вдоволені з вислїду з'їзду амбасадорів і надіють ся, що мирові переговори також пороблять великі поступи. Серед відпоручників панував в суботу вечером великий оптимізм. Про настрій в кругах балканьских відпоручників доносить дописець „Vossische Ztg.“: Можна коротко сказати, що не много надіють ся на вислід мирових переговорів. Можна однак думати, що до заключеня мира прийде, а іменно за посередництвом великих держав.

Ві второк зібрали ся відпоручники балканьских держав на нараду о 4 год. по пол. Нарадам проводив Новакович. Турецкі відпоручники не обстоювали при домаганю запровіянтованя Адриянополя, а коли почули жаданя балканьских держав, просили о кількадневну проволоку в цїли наради над ними. Засїдане тревало годину і 25 хвиль. Відложено его до суботи рано.

Нинїшні телеґрами доносять з Константинополя, що турецка рада міністрів ухвалила услівя мира, які будуть переслані льондовьским відпоручникам. Зміст їх поки що незвістний. Однако є певна річ, що Туреччина відкинула услівя представлені їй балканьскими державами. Доносять дальше з Константинополя, що прибув там вчера болгарский головний командант ґен. Савов і мав нараду з Кіямілем пашою в справі заключеня мира. Вислїд тої наради незвістний.

До аґенциї Гаваса доносять з Солуня, що Греки, які 19 с. м. вирушили в похід і здобули укріплений провал Заґоні і недоступні проходи в горах Морова. Турки утїкли в неладї на полудне. Грецке войско заняло пізнійше Горицу. Турецкі дневники доносять, що Турки віднесли побіду під Яніною.

Урядова телеґрама турецкого команданта фльоти з дня 22 с. м. звучить: Межи Тенедос а Імброс ми розвідали становище ворожої фльоти і налучили там на 6 грецких контрторпедовців, які по страшнім з нашої сторони огні мусїли утечи разом з підводним судном. Відтак зближала ся наша фльота до Тенедос і розпочала огонь на грецкі становища. Грецка фльота дала з віддалї 14.000 ярдів огня до нашої дивізиї, однак з причини віддалї не наробила ніяких шкід. Смерком завернула наша фльота без шкоди. Висота страт ворогів не дасть ся обчислити. Цїль розвідки вповнї осягнено.

З Охріди доносять, що в Подґорі піддало ся 18 турецких офіцирів і 247 жовнїрів, яким Греки відтяли поворот.

Messagero оголошує протест Ґарібальдцїв против Греків, які вихіснували їх геройство, а тепер не хочуть їм признати заслуги в побідах. Греки висилали Ґарібальдцїв на певну смерть на такі становища, звідки полишивши много жертв в людях, мусїли уступати. Поведене Греків можна назвати зрадою.

Loc. Anz. доносить з Царгорода, що недалеко Янїни прийшло до кровавих стичок з Греками. Убито Джавіда пашу, який хотів перебити ся зі своєю залогою з Монастиря до Янїни. Турки побили Греків.

„N. fr. Presse“ доносить з Льондону: Сам факт, що союзники предложили вкінци свої домаганя, уважають великим кроком вперед. Не криють ся з тим, що послїдують ще уперті торги а також і небезпечний розʼєм в переговорах, але небезпечність, що будова мира упаде, заки єї ще як слїд заложать, небезпечність ся вже минула. Услівя уложені союзниками, котрі полишають Туреччині властиво тілько півостров Ґаліполї і все, що лежить на всхід від лінії Малятра-Родосто, є дуже тверді. Але не мен-

---

11)

По балканьскім півострові.

(Образки з подорожий — після Г. Реннера, В. Ґайнборґа і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Коли князь Данило I. за згодою і в порозуміню з Росиєю проголосив в 1852 р. Чорногору независимим дїдичним князївством, тодї державам европейским ані на гадку не прийшло, що за яких шісдесять лїт з того князївства зробить ся королївство. Навіть теперішному королеви Николаєви I., коли він дня 13-го серпня 1860 р. по убитю его вуйка Данила, яко девятнайцятилїтний молодець вступив на княжий престол, анї не снило ся, що він стане колись королем. Атже его край, котрий тепер обчисляють на яких 9000 квадр. кільометрів, не занимав тодї й половини того простору, а его резиденция і его двір не подобали тодї зовсім на королївскі.

Але за тих пятьдесять лїт настала з малим князївством величезна зміна, а Николай I. показав ся дїяльним, розумним і дипльоматичним монархом, котрий умів використати для себе кожду догідну нагоду. Передовсім жив він в непохитній дружбі з Росиєю, а то єму знаменито оплачувало ся і давало потрібну опору в случаях свого бутного виступлюваня супротив великих держав европейских. За его цінні заслуги підчас росийско-турецкої війни, відплатив ся єму его могутний приятель зі справдешною царскою вдячностию.

Воля царя була, щоби єму по мирі в Сан Стефано забезпечити дальше посїдане всїх здобутих земель, а хоч пізнійший берлиньский договір обмежив дуже значно той приріст землї, то все-таки осталось значне подвоєнє дотеперішного обєму Чорногори, а до того відступлено їй ще Бар або Антівари і дано приступ до моря, чого їй вже від давна забагало ся.

До того прилучила ся ще й особиста повага чорногорского княжого дому через спорідненє з найстаршими европейскими пануючими родами. З его девятеро дїтий дві найстарші доньки стали женами росийских великих князів; князь наслїдник Данило оженив ся з княгинею Юттою Мекленбурґскою, котра перейшла на православіє і приняла імя Міліци; трета донька, красна княгиня Єлена, стала женою італїяньского короля, Віктора Емануіла III., підчас коли четверта мусїла тим „вдоволити ся“, що віддала ся за князя Франца Иосифа Батенберґского. Серед таких обставин було понятно, що кн. Николай що до свого титулу і достоїньства не міг повістати на завсїгди позаду поза своїми балканьскими сусїдами в Білградї і Софії і що він тої королївскої корони, якою тамті украсили свої голови, зажадає також для своєї чорногорскої зелїзної голови.

Атже він в послїдних десятках лїт свого панованя зробив, що лиш чоловік може зробити, щоби показати ся просьвіченим і володітелем одушевленим новочасним духом. Він не лиш старав ся надати свому краєви тревалї права горожаньскі, але навіть зробив з Чорногори конституцийну державу, котра в своїй скупштинї (народнї збори), зложеній з 61 членів, має свого законного представителя.

То правда, що межи монархом а сим парляментом обходило ся доси без поважних непорозумінь, але хто знає історию сего краю і дотеперішних звичаїв его володїтелів, той не буде дивувати ся, що податливість послів скупштини спричиняла може частїйше гадка о тих страшних вязницях, які знаходять в Ніксичу і Подґоріци, як їх політичне переконане. На всякий случай була скупштина лиш послушна знакови даному з гори, коли свому володїтеви предложила найпокірнїйшу просьбу, щоби він з нагоди ювилею свого пятьдесятьлїтного панованя приняв титул короля а князь Николай мав тут без сумніву далеко лекшу роботу перевести свої честилюбиві пляни як у кількох европейских держав, котрі зовсім не мали охоти признавати на балканьскім півострові ще другого сербского короля. Але его дипльоматична зручність поборола щасливо і ту трудність а коли прийшов пятьдесятий рік его вступленя на престол, то володїтель Чорного-

ше надіють ся, що союзники і Турки вкінци погодять ся навіть без інтервенциї держав, котру лекше запропонувати, ніж перевести.

Домаганя, які уложив Данев, мають також в неозначений спосіб сказати, що з відступленої триториї мае ся опісля виділяти Альбанію, як автономічну державу. Союз домагає ся відступленя еґейских островів та щоби Туреччина зрекла ся прав зверхництва над Кретою. Про воєнне відшкодоване не сказано нічого; може питане се порушить союз пізнійше в звязи з перебранем частини турецкого довгу.

Jeni Gazetta, обговорюючи заяву Поанкарого, висловлює надію, що в случаю зірваня мирових переговорів держави предложать спосіб полагодженя справи, який вдоволить обі сторони.

Tasviri Eksjar пригадує, що мівістер Едвард Ґрей радив предсідателеви собранія Даневу, щоби Болгария не обставала при домаганю відступленя Адриянополя.

Temps пише, щв відпоручники балканьских держав будуть приневолені піти за примір ом амбасадорів великих держав і почати мирове діло. Імовірно Порта наміряє зажадати посередництва держав.

Берлиньскі дипльоматичні круги не поділяють песимізму що до мирових переговорів. Предвиджують, що в часі переговорів не раз буде ся ще чути про можлявість їх зірваня. До сего однак не прийде, а переговори видадуть добрий вислід.

Temps не вижидає від льондоньских переговорів добрих вислідів. Імовірно після предложеня Поанкарого, о скілько дійде до зірваня мирових переговорів, треба буде посередництва. Оден з болгарских відпоручників мав висказати ся, що Болгари за всяку ціну не відступлять Адриянополя.

Новинки.

Львів, 27 грудня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости іменував судиями авскультантів: Мар. Колядкина до Жидачева, Волод. Криницкого в Буківску, Фр Двоpжака в Долині, Сам. Бехера в Дрогобичи, Андрея Олексюка в Лопатині, Петра Смаля в Борщеві, Тадея Лясковского в Калуши, Тадея Дембовского в Добромили, дра Л Єрсавіца в Новім Селі, Мехля Раппапорга в Белзі, Тита Кавальца в Турці, Ізака Правіна в Яблонові, Григория Курдяка в Меденичах, Генр. Гартлїба в Рожнітові, Ів. Ковку в Болшівцях, Елїю Гіршгорна в Куликові, Яр. Проскурницкого в Монастириских. — П. Міністер справедливости переніс судию Ряймунда Шольца в Калуша до Козови, дра Озію Плїтера із Стульпікан до Сучави а Оскала Офнера з Сторожинця до Черновець

— **Ліцитация.** Дня 3 січня 1913 о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Стрию публична ліцитация невідобраних пересилок, як: розоліси, вина, коняк, оцет, цикория, корки, мило, мітли, олива до машин і т. п. о скілько не вістануть аж до того часу викуплені.

— **Конкурс на запомоги** з фонду А. Бончевского. Відповідно до вимог фондацийного акту оголошує отсим Наук. Тов. ім. Шевченка (Львів, ул. Супіньского, ч. 21) конкурс на три зворотні запомоги з фонду Антона Бончевского в сумі 600 корон разом, призначені для студентів университету сьвітских факультетів. Кревні фондатора мають першеньство. Наділений запомогою має підписати реверс, в якім зобовяже ся звернути побрану запомогу, скоро зможе. Удокументовані поданя належить вносити на адресу Виділу до дня 15 січня, 1913 р. а на їх зворот залучити марку на 45 сотиків. — За Виділ: М. Грушевский, голова, В. Гнатюк, секретар.

— **Дощі, бурі і сніговиці.** Нині показує термометр у Львові знов 6 степенів тепла, але небо есть захмарене, а зрана падав навіть досить дощ. Так у нас. — З Америки знов доносять, що в Сполучених Державах лютять ся великі сніговиці і бурі. На мори така буря, що кораблям грозить велика небезпечність. Корабель „Оцеанік“, того самого підприємства, що „Тітанік“, котрий свого часу розбив ся і потонув, наїхав на корабель „Моріон“ і оба значно ушкодили ся. — З Льондону доносять: Вчера лютила ся тут сильна буря; розбили ся два пароплави особові і богато инших суден Телеґрафічне і телефонічне сполучене зовсім перерване.

— **Сумні наслідки переполоху.** У фляндрийскій місцевости Бараґ, недалеко Менін, на бельґійско-французкій граници, прийшло оногди до страшної катастрофи. Підчас коли в тамошнім кінематоґрафічнім театрі відбувало ся представлене, вибух огонь, котрий небавком угашено. Тимчасом хтось з гостий крикнув: „Горить!“ і всі, що були на представленю, кинулись до дверий, щоби втікати. В тім переполосі зробила ся така глота, що удушено 12 людий а 20 покалічено, між тими богато навіть дуже тяжко. Між убитими було 5 дїтий понизше 8 літ.

— **Буджет міста Львова на рік 1913.** Міска президия, яка сповняє функциї міскої ради, ухвалила на оногдашнім засіданю буджет міста Львова на 1913 р. В звичайнім буджеті приходи виносять загально 10,152.011, а розходи 10,057 142 К; в надзвичайнім буджеті находять ся 20 000 К приходу і 75.019 К розходу, разом отже представляє ся буджет в сумі 10,172.011 К приходу і 10,132.161 К розходу. З поодиноких рубрик найбільше приходу дає заряд міского майна, іменно 3,046.344 К і оподаткованє міста 3,100.000 К. В розходах найвисші квоти виказують отсі рубрики: заряд міских довгів 2,248.284 К, школи і просьвіта 2,171.923 К і громадска адміністрация 1,514.232 корон.

— **Склянні доми.** Коли роблять доми з добре убитої глини або сирої сушеної цегли, то чому би не пробовати робити доми із скла? Впрочім в Америці все можливо. Отже там проєктують ставити доми із скла. Один з американьских архітектів доказує, що не дальше як до десять літ всі нові доми в Америці будуть склянні. Цїла ся справа стрічала доси трудности лиш в тім, що не можна було виробляти скла на більші розміри а по дешевій ціні. Ті трудности тепер вже поборено, і завдяки тому, що фабрики виробу скла значно обнизили ціну виробу скла, то можна буде ставити доми із скла почавши від фундаментів аж під саму кришу. Стіни будуть робити ся з непрозорого скла, долівка із ріжнобарвних склянних плиток а криша із шлюфованого скла. Головною при-

---

ри міг з гордостию споглядати на увінчане діло свого житя.

Але королївска корона зовсім не змінила резиденциї короля і Цетинє позістало таке, як ми повисше описали. Хтож би приїхав до Цетиня в тій надії, що звідси буде міг вигідно наїздити ся по цілім краю, той може бути приготовлений на велике розчароване, бо хто би хотїв для приємности їздити по Чорногорі, той поки що не знайде ще догідного способу до того та й мабуть позістане то так і на всі часи. Чорногора то непроходимий гористий край. Ріка Цета розділяє єго на дві головні гірскі маси. Західна часть, справдешна Чорногора, то камениста, ба убога у воду красо вижина (з характером гір Красу), що піднимає ся майже всюди однаково понад море до висоти яких 600—1000 метрів і підносить ся висше лиш на західнім кінци там, де есть гора Ловчен, висока на 1759 метрів а відтак спадає стрімко до вузкого дальматиньского побережа.

Та й в східній гористій країні переважає характер вижини, але глубокі долини над ріками розділяють тут поодинокі величезні купи скал від себе а на них піднимають ся по части ланцухові гори з поодинокими полупаними вершками. Найвисші з них то Чірова Печіна (2528 метрів) і Кучки Кон (2490 метрів). Найдовша чорногорска ріка то Морача, котра перепливає через одну однісеньку рівнину краю на північнім кінци Скодарского озера; до неї впадають з правого боку Цета а з лївого випливаюча з Альбанії Чієвна. Ті ріки з Рекою і Црміцою творять внутрішну систему чорногорских рік, що спливають ся в Скодарске озеро а з него під назвою ріки Бояни випливають і пливуть до Адрийского моря.

Відповідно до укладу землї буває тут і підсонє дуже неоднакове. На вижинах теплота в день а в ночи лїтом а в зимі есть незвичайно ріжнородна. В сторонах Скодарского озера, де людий часто пропасниця чіпає ся, есть ростинність зовсім полуднева. Тут ростуть помаранчі, фіґи, оливні дерева, олеандри, лаврові корчі і т. д.; у східних горах суть ще в многих сторонах непроходимі праліси і буйні полонини а на західній вижині есть лиш дуже мало управної землї.

Населенє загально взявши, есть дуже рідко розкинене; на квадратовий кільометр числить ся 25 душ. Чорногорці то нарід сербского походженя, але на полудни сильно змішані з Альбанцями, але взагалї взявши, відріжняють ся значно від Серб в і то з користию для себе. Мужчина тут без виїмки високого росту, дуже сильні а внаслідок того, що від молодости привикли до всякої невигоди, дуже загартовані, можуть легко видержати хоч би й як великі труди а притім суть незвичайно хоробрі аж до геройства, готові до всего і не лякають ся смерти; длятого зачисляють Чорногорців до найліпших борців в цілій Европі. При тім всім они незвичайно умірні і скромні в своїм способі житя, то люди, на котрих можна спустити ся а до того ще й дуже гостинні. Почуте чести у них дуже високо розвинене і можна би то їм зачислити до їх доброї сторони, як би оно не доходило аж до такої хоробливости, котра доводить до того, що такий честилюбивий чоловік готов завсїгди шукати собі якоїсь зачіпки.

Вельми ориґінальна і мало що не одинока есть орґанізация Чорногорців після родів і племен. Найстарший віком верховодить в родині. Кілька родин творять братство а кілька братств одну громаду, або племя, котрих знов кілька творять округ. Про сей устрій пише Йос. Бекман: Родина і своїна або споріднене суть для поодинокого Чорногорця близші як великий загал. Длятого було так і есть, що племя творить воєнну одиницю Чорногорців. Они називають себе після сторін, в котрих мешкають і піддають ся власти воєнного проводаря, котрого собі виберуть (воєвода), котрому додають ще хорунжого (байрактара). Ще в шїсдесяти роках розріжняли шість великих, територияльно відділених від себе племен, з котрих найсильнійше могло виставити 5000 мужа до бою. Нині склад племінний стратив вже своє давнє значінє а вибір воєводів есть лиш формальностию, котра відбуває ся завсїгди після волї пануючого короля.

Того рода патріярхальне уряджене має свої добрі і злі сторони. Люди живуть разом, в спілцї як одна велика родина, иноді аж по двіста мужчин разом, старі звичаї і обичаї позістають не нарушені і удержуєсь дуже строго обовязок моральности та почуте чести, іменно же в зношеню межи обома полами. Але з другої сторони то строге почуте чести і моральности доводить до того, що між людьми одного і другого племени настає така ненависть, що аж приходить до т. зв. „мести крови“, мести котра переходить з рода в рід, з батька на сина.

(Дальше буде).

кметою тих домів буде, що в них не буде вогкости і що они не будуть горіти.

Господарство, промисл і торговля.

— **З Краєвого Союза господарско-торговельних спілок у Львові.** Ц. к. Міністерство рільництва признало тарифові знижки для отсих артикулів: 1) для масної паші, 2) для пашних бураків, 3) січки, 4) соломи і сіна, 5) рису, 6) солоду, 7) меляси, 8) макухів і муки з макухів, 9) відпадків з рижу, 10) браги, 11) полови 12 сушеного торфу на підстілку. Тарифові знижки на перевіз тих паш признано на час від 10 грудня 1912 до 31 мая 1913 при вагонових і піввагонових посилках; при менших посилках знижок нема. Ц. к. Міністерство не признало тих знижок в певній процентовій висоті, лише перенесло виказані артикули, з високих до низких тарифових кляс. — Артикули обняті знижкою, мають служити виключно яко паша і яко підстілка для худоби та яко такі мають бути висилані. Признані знижки будуть узглядновані без рекламациї зараз при оплаті фрахту і тому просить ся присилати фрахти до Краєвого Союза господарско-торговельних спілок у Львові до провірювання, котрий в случаю неузгляднення знижки внесе рекламацию, до якої визначено 4 місячний речинець, від дня відбору товару.

Телеґрами.

Софія 27 грудня. Король видав приказ до армії, в котрім наказує: точне виконуванє зарядженъ, пороблених санітарною управою, в цїли поправи стану здоровля войска; відбуванє що день вправ сполучених з викладами о войскових операциях Болгарів і Турків; відбуванє частих забав при участи музик войскових, щоби піддержати серед вояків веселий настрій; конечне удержуванє карности у войску, котре повинно всюди уважати ся за взорець порядку і законности, хоронити в рівній мірі жите і майно всіх горожан без ріжниці віри і народности та здержувати ся від всяких вчинків, які могли би шкодити поваві войсковій і добрій славі Болгарів в очах заграниці.

Льондон 27 грудня. Король перестудив ся і легко занедужав. Нині має ся вже ліпше.

Константинопіль 27 грудня. Вчера було тут 34 нових случаїв холери, з котрих 5 закінчило ся смертию. Крім того померло 16 осіб, що занедужали давнїйше.

Константинопіль 27 грудня. Турецка канонїрка забрала девять вітриловців коло Калікратия, що везли провіянт для болгарскої армії.

Париж 27 грудня. Поанкаре приняв кандидатуру на президента францускої республики.

Петербург 27 грудня. Міністер війни Сухомлїнов виїхав до Липска, щоби взяти участь в положеню угольного каменя під памятник битви в 1813 р.

Константинопіль 27 грудня. Основано тут товариство для збираня документів в справі зьвірств, яких допускають ся армії або ватаги балканьскі. Товариство оголосить ті документи в формі чорно-червоної книги і розширить єї по цілім сьвіті.

Льондон 27 грудня. До „Daily Telegr." доносять з Білграду, що там наспіли приватні депеші з Софії, після котрих Болгария заключила вже з Туреччиною в Константинополи мир на основі безпосередних переговорів ґен. Савова. В політичних кругах в Білградї не вірять тим донесеням.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6.00 вечером до 5.59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного, Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних-піхотинця, наколесника, самоїздника і ковака, Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.